

LEVEN IN BEELD

JE LEVEN *verhaal* OP BEELD VOOR JE NABESTAANDEN

Het is natuurlijk ondenkbaar dat kinderen moeten opgroeien zonder vader of moeder. Stel je eens voor dat zij een ouder moeten missen zonder het levensverhaal van hun herkomst goed te kennen. Daarom maakt Lois Nieuwenhoven films voor kinderen en nabestaanden die iemand gaan verliezen door een terminale ziekte. In samenwerking met, en in opdracht van degene die aan het einde van zijn of haar leven is. "Oersterk hoe ze zich nog een keer helemaal bijeenrapen om een boodschap voor hun kind op te nemen."

Lois is videomaker. Met haar bedrijf New Videomakers maakt ze video's voor onder andere gemeentes, bedrijven en diverse organisaties. Een aantal jaar geleden kwam ze echter in aanraking met het filmen van iemands levensverhaal. Dit doet ze onder de naam 'Leven in Beeld'. "Een rouwdeskundige vroeg mij of ik video's kon opnemen met mensen die terminaal ziek zijn. Om zo een document over hun leven te kunnen achterlaten aan hun kinderen. Voor haar heb ik veel video's gemaakt voor met name jonge kinderen die niet de kans krijgen hun ouder te leren kennen." Die kinderen kunnen zo, als ze ouder zijn, leren door de verhalen van hun ouder, maar ook de stem horen en de mimiek zien.

"Ik stuur de geïnterviewde vooraf een vragenlijst toe", vertelt Lois over haar manier van werken. "Dat is een lange lijst met vragen over hun jeugd, liefde, werk, karaktereigenschappen, de mooiste momenten in hun leven, maar ook over hoe ze naar de dood kijken. Zo kunnen ze zich voorbereiden op het interview, dat vraagt namelijk veel energie van iemand die terminaal ziek is."

Beladen gesprekken

De gesprekken die Lois voert met de geïnterviewden eindigen vaak erg beladen, vertelt ze. "Er wordt tijdens de opnames gelukkig ook veel gelachen, we praten veel over de mooie dingen in iemands leven. Aan het einde vraag ik om een laatste boodschap mee te geven aan de kinderen en/of nabestaanden. Die is altijd heel pittig, dan zitten we samen wel even te huilen. De geïnterviewden zijn altijd heel opgelucht als het gesprek is afgelopen. Dat is begrijpelijk, het vraagt echt veel van ze."

Lois is tijdens de opnames bezig met het coachen van degene die ze interviewt. "We spreken in de ochtend af, drinken eerst rustig een kopje koffie en zoeken een mooie plek in huis uit. De opnames zelf duren meestal zo'n drie uur, met regelmatig een pauze om even op adem te komen." Na de opnames gaat ze aan de slag met de montage van de video. Hierin verwerkt ze foto's en muziek die zijn aangeleverd door de hoofdpersoon in het verhaal. "Vertelt de geïnterviewde over een reis naar Mexico, dan monteer ik hier foto's van die reis overheen. Uiteindelijk lever ik een video van drie kwartier tot een uur aan. Na nog een feedbackronde ontvangen ze het resultaat dat op een gegeven moment aan de kinderen en nabestaanden vertoond kan worden."

De producties die Lois heeft gemaakt, zijn lang niet allemaal al vertoond. "Ik heb een moeder voor de camera gehad van wie het kind nog geen jaar oud was. Die gaat op een gegeven moment vragen naar haar moeder, misschien over een jaar of tien. Die vrouw was van mijn leeftijd en had nog maar een paar maanden te leven, dat deed veel met me. Ik vond haar zo oersterk, ze raapte zichzelf echt nog even bij elkaar om die laatste boodschap aan haar, toen nog baby, voor de camera uit te spreken."

Leven in Beeld

leveninbeeld.nl